

"நமது பிதாவின் சிட்சை"

தித்து 2:11-14, "இரட்சிப்பைக் கொண்டுவரும் தேவனுடைய கிருபை எல்லா மனிதருக்கும் வெளிப்பட்டிருக்கிறது; அது, நாம் அக்கிரமத்தையும் உலக ஆசைகளையும் மறுத்து, இவ்வுலகில் நிதானமாகவும், நீதியாகவும், தேவபக்தியுடனும் வாழ வேண்டும் என்று நமக்கு போதிக்கிறது; அந்தப் பாக்கியமான நம்பிக்கையையும், நமது இரட்சகராகிய மாபெரும் தேவன் இயேசு கிறிஸ்துவின் மகிமையான வருகையையும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; அவர் நம்மை எல்லா அக்கிரமத்திலிருந்தும் மீட்டு, தமக்கென்று ஒரு விசேஷித்த ஜனமாகப் பரிசுத்தப்படுத்தி, நற்கிரியைகளில் வைராக்கியமுள்ளவர்களாகும்படி, நமக்காகத் தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தார்."

இதைப் பற்றி தீர்க்கத்தரிசி என்ன கூறினார் என்பதைக் கேளுங்கள்:

இப்போது, சில சமயங்களில், இதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன், நம்முடைய பரலோகத் தந்தை சில சமயங்களில் நம்மை நோய்களால் தண்டிக்கிறார், நம்மைத் திரும்பக் கொண்டுவருவதற்காக சில சமயங்களில் நம்மைச் சோதிக்க சாத்தானை அனுமதிக்கிறார் (யாக்கோபு 1:13-15) . நாம் வழிதவறிச் சென்றால், நம்மைத் திரும்பக் கொண்டுவருவதற்காக நம்முடைய பரலோகத் தந்தை நமக்கு ஏதாவது நடக்க அனுமதிக்கலாம் . ஆனால் அது நன்மைக்கே (ரோமர் 8:28-29). பார்த்தீர்களா? நம்முடைய தந்தையின் கண்டிப்பு ஒரு காலத்திற்கு இனிமையானதாக இருப்பதில்லை, ஆனால் இறுதியில் அது கொண்டுவருகிறது... கர்த்தரை நேசிப்பவர்களுக்கு எல்லாம் நன்மைக்காகவே கூடிவருகின்றன. நான் தேவனை விட்டு வெகுதூரம் விலகி , நம்முடைய பரலோகத் தந்தையின் சித்தத்திற்கு வெளியே இருந்திருந்தால், தேவன் எனக்காக ஏதாவது செய்து, நான் திரும்பி வர உதவ முடிந்தால், நான் நம்முடைய பரலோகத் தந்தையைப் பாராட்டுவேன், நீங்கள் பாராட்ட மாட்டீர்களா? [1]

இது ஒரு கிறிஸ்தவரின் அனுபவத்தைப் போன்றது என்பதை நாம் உணர்கிறோம். சில சமயங்களில் நாம் கர்த்தருடைய சிட்சை என்னும் கொடிய தண்டனையை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாம் கனி தரும் கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பதற்காக, நம்மைத் திருத்துவதற்கு பல காரியங்கள் உள்ளன. சில சமயங்களில் அவர் நம்மை கத்தரிக்கிறார், வெட்டுகிறார், எடுத்துவிடுகிறார், நம் கைகளிலிருந்து எடுத்துவிடுகிறார் (யோவான் 15:1-8). சில சமயங்களில் நாம், "தேவனே, நீர் எங்களுக்கு என்ன செய்கிறீர்?" என்று நினைக்கிறோம் . ஆனால் அவர் என்ன செய்கிறார் என்பது அவருக்குத் தெரியும். எனவே, பிதாவே, இன்று நீர் எங்களில் ஒவ்வொருவரையும், சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரை, போதகர் வரை, கத்தரிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். தேவனே, நீர் எங்களில் ஒவ்வொருவரையும் கத்தரிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். பிதாவே, உமக்கு ஒவ்வாத அனைத்தையும் எடுத்துவிடும். நாங்கள் கனி தரும் கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பதைத் தடுக்கும் காரியத்தை எடுத்துவிடும். [2]

இப்பொழுது, அவர்கள் எகிப்தின் கோஷேனில் இருந்தபோது, தேவன் மோசேயை அனுப்பினார்; அவர் கோலை நீட்டினார், அப்பொழுது தெள்ளப்பூச்சிகளும் பேன்களும் தரையில் வந்தன... அவர் சூரியனை நோக்கி நீட்டினார், அது அஸ்தமித்தது. அவர் அதைத் தண்ணீரின் மேல் நீட்டினார், அவை இரத்தமாக மாறின. ஏன், இஸ்ரவேலர் கோஷேனில் (யாத்திராகமம் 8:22; 10:23) இருந்தார்கள், மிகவும் மகிமையான நேரத்தைக் கழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்; சூரியன் அஸ்தமிக்கவே இல்லை; வாதைகள் அவர்களைத் தாக்கவே இல்லை; ஏன், நீங்கள் முதன்முதலில் இரட்சிக்கப்பட்டபோது இருந்ததைப் போலவே, அவர்களும் மிகவும் மகிமையான நேரத்தைக் கழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

எல்லாம், பறவைகள் வித்தியாசமாகப் பாடின, எல்லோரும் இனிமையாக இருந்தார்கள். மேலும், நீங்கள் முதலில் இரட்சிக்கப்பட்டபோது, எல்லாம் எவ்வளவு அற்புதமாக இருந்தது! பிறகு சோதனையான காலம் வருகிறது, திருத்தும், பரிசுத்தப்படுத்தும் காலம், உலக காரியங்களிலிருந்து உங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ளும் காலம், "உங்களை எளிதில் சூழ்ந்துகொள்ளும் பாரங்களை நீக்கிவிட்டு" (எபி. 12:1-2). நீங்கள், ஒரு ஆண்மகனே, உங்கள் புகைப்பிடிப்பதை நிறுத்த வேண்டும், உங்கள் குடிப்பழக்கத்தை நிறுத்த வேண்டும், பில்லியர்ட்ஸ் அறைக்குச் செல்வதை நிறுத்த வேண்டும், இரவு முழுவதும் நடக்கும் உங்கள் சீட்டு விளையாட்டுகளை நிறுத்த வேண்டும். அந்த எல்லா காரியங்களிலிருந்தும், இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மீதான விசுவாசத்தால் உங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது: உங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்வது. (எபி.; 10:14 யோவான் 13:12) 17:17. பெண்களே, உங்கள் தலைமுடியை வளரவிட்டு, உங்கள் ஆடைகளை நீளமாக்கிக்கொண்டு, நீங்கள் உண்மையில் இருப்பதை விட வித்தியாசமாக நடந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது: பரிசுத்தப்படுத்தும் நேரம். பலமுறை அவர்கள் கலகம் செய்து திரும்பிச் செல்வார்கள்; அது தேவனுடைய பிள்ளையல்ல. பார்த்தீர்களா? தேவனுடைய பிள்ளை நேராகப் பார்த்து Calvary, அது தன் நன்மைக்காகவே என்று அறிந்திருக்கிறார். [3]

நான் சொன்னேன், "உதாரணமாக, உங்களுக்கு மிகுந்த விசுவாசம் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம்... இங்கே ஒரு மனிதன் மேடையில் நின்று கொண்டு, சுற்றிலும் தேவனுடைய மகிமையுடன் ஆரவாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறான்." நான் சொன்னேன், "இப்போது, ஒருவேளை இந்த மனிதன் கொஞ்சம் பணம் திருடியிருக்கலாம்; அவன் தீய வாழ்க்கை வாழ்ந்திருக்கலாம்; ஒருவேளை ஏதேனும் ஒரு பெண்ணுடன் ஒழுக்கக்கேடாகத் திரிந்திருக்கலாம், அல்லது ஒரு கொலை அல்லது அது போன்ற ஏதாவது செய்திருக்கலாம், அதனால் தேவன் இந்த நோயை அவன்மேல் வைத்திருக்கிறார்." உங்களுக்குத் தெரியுமா, தேவன் நம்மைத் தம்மிடம் கொண்டுவர, நோய்களைச் சாட்டையாகப் பயன்படுத்துகிறார். இதை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?

இப்போது, நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும், தீர்க்கதரிசன வரங்கள் உங்களைச் சிக்கலில் மாட்டிவிடும். நிச்சயமாக மாட்டிவிடும். இப்போது, இந்த மனிதன் ஏதேனும் தீய காரியத்தைச் செய்திருந்தால், நான் அங்கே மிகுந்த (நாம் சொல்வது போல் அமெரிகாவில்) புல்டாக் விசுவாசத்துடன் நின்று, அவனைப் பிடித்து,

"அல்லேலுயா, அல்லேலுயா. சாத்தான் அவனைக் கைவிடு. தேவனுக்கு மகிமை." என்று சொல்லி, அந்த நோயை அவனிடமிருந்து நீக்கினால், தேவன் அதை ஒரு நோக்கத்திற்காக அவன் மீது வைத்தார். நான் தேவனுடன் சிக்கலில் மாட்டிக்கொள்வேன். நான் சொல்வது புரிகிறதா? [4]

இப்போது, யோபுவையும், அவருடைய சோதனைகள் அனைத்தையும் நினைவில் கொள்ளுங்கள். அது தேவன் யோபுவைத் தண்டிப்பதல்ல, மாறாக தேவன் தம்முடைய ஊழியரை அங்கீகரிப்பதாகும். எனவே, எல்லாம் நன்மைக்கே நடந்தது, பாருங்கள். பின்னர் யோபு புத்தகம் எல்லா தலைமுறையினருக்காகவும், ஒரு சாட்சியாக எழுதப்பட்டது. இப்போது, தேவன் அதை நன்மைக்காகச் செயல்படுத்துகிறார். [5]

யோபு சோதனைகளையும் பரீட்சைகளையும் கடந்து சென்றார். அவருடைய பிள்ளைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள், மற்ற அனைத்தும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன (யோபு 1). திருச்சபை அங்கத்தினர்கள் வந்து, அவன் ஒரு இரகசியப் பாவி என்று குற்றம் சாட்டி, அவனுக்கு எதிராக எல்லாவற்றையும் சொல்ல முயன்றார்கள், ஆனாலும் அவன் எதையும் கேட்கவில்லை. தான் தேவனுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றிவிட்டதை அவன் அறிந்திருந்தான். சாத்தான் தன்னைச் சோதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதையும் அவன் அறிந்திருந்தான். அது பிசாசுதான் என்பதையும் அவன் அறிந்திருந்தான். அவனுடைய வியாதிக்கு அவனுடைய தேவனே காரணம் என்று சாத்தானால் அவனை நம்பவைக்க முடிந்தவரை, அவன் யோபுவை அடிமைப்படுத்தியிருந்தான். ஆனால், அது தேவன் அல்ல என்ற அந்த வெளிப்பாட்டை யோபு ஒருமுறை உணர்ந்தபோது! அவன் தன் சோதனைகளைச் சந்தித்துக்கொண்டிருந்தான், ஏனென்றால் அவன் அவனுக்கு ஏதோ ஒன்றைச் செய். அதைச் செய்தது கர்த்தர் அல்ல. அதைச் செய்தது சாத்தான்.

இன்றும் அதேதான். இந்தச் சோதனைகளைக் கண்டு, உங்கள் தேவன் உங்களைத் தண்டிக்க முயற்சிக்கிறார் என்று அவர் உங்களிடம் சொல்ல முயற்சிப்பார் . அது அப்படியல்ல. இல்லை ஐயா. உங்களைப் பக்குவப்படுத்துவதற்காக, சாத்தான் அதைச் செய்கிறான்; தேவன் அதை அனுமதிக்கிறார். நீங்கள் இந்தப் பூமிக்குரிய கவலைகளால் கட்டுண்டிருக்கிறீர்களா, அல்லது உங்கள் பொக்கிஷங்கள் பரலோகத்தில் இருக்கின்றனவா என்பதை உங்களுக்குக் காண்பிப்பதற்காகவே அவன் அதைச் செய்கிறான் . "உங்கள் பொக்கிஷங்கள் எங்கே இருக்கின்றனவோ, அங்கே நீங்களும் இருப்பீர்கள்." அது சரிதான். உங்கள் பொக்கிஷங்கள் எங்கே இருக்கின்றனவோ, அங்கேதான் உங்கள் இருதயமும் இருக்கிறது (மத்தேயு 12:3435; 6:1921). [6]

ஓ தேவனே, பதினைந்து வருடங்களாகக் கடுமையான பிரசங்கமும் கடிந்துகொள்ளுதலும், தேவனே, அதற்கான காரணத்தை நீர் அறிவீர், அது அன்பு! அன்பு கண்டிப்பானது (லெவி. 3:19). அன்பு கடிந்துகொள்ளுதல். அன்பு ஒழுங்குபடுத்துதல்.

ஓ தேவனே, நான் இந்த மக்களுடன் என்னை இணைத்துக் கொள்ளட்டும், மேலும் ஆண்டவரே, உமது வார்த்தைக்கு எங்களை ஒழுங்குபடுத்துவீராக. [7]

இப்பொழுது அவர் தம்முடையவர்களிடம், "நான் நேசிக்கிறவர்கள் எல்லோரையும் கடிந்துகொண்டு தண்டிக்கிறேன்" என்கிறார். அவர் ஆணித் தழும்புகள் உள்ள கரங்களால் தண்டிக்கிறார்! கடிந்துகொள்வது என்பது கண்டிப்பதாகும். கண்டிப்பது என்பது 'திருத்தும் நோக்குடன் வெளிப்படுத்துவது'. தண்டிப்பது என்பது தண்டிப்பது என்று பொருளல்ல. அது "குற்றவாளியின் திருத்தத்தை மனதில் கொண்டு ஒழுங்குபடுத்துவது" என்று பொருள்படும். [8]

தேவன் சபைக்குள் பட்டங்களைக் கொண்டுவருகிறார், ஏனென்றால் தேவனிடம் வரும் ஒவ்வொரு மகனும் சோதிக்கப்படவும், நிரூபிக்கப்படவும், பரீட்சிக்கப்படவும் வேண்டும் (எபி. 12:4-11). அவர் உங்களை நோய் தாக்க அனுமதிக்கிறார். உங்களைச் சோதிக்கவும், உங்களை நிரூபிக்கவும், நீங்கள் உண்மையிலேயே ஆபிரகாமின் சந்ததி என்பதை உலகிற்குக் காட்டவும் அவர் நோய்களை உங்கள் மீது வர அனுமதிக்கிறார். அவர் தமது சொந்த சித்தத்தின்படியே அதை அனுமதிக்கிறார். அவர் பேரழிவுகளை அனுமதிக்கிறார்; நண்பர்கள் உங்களுக்கு எதிராகத் திரும்புவதை அவர் அனுமதிக்கிறார். அவர் இவையனைத்தையும் அனுமதித்து, உங்களைச் சோதிக்கப் பிசாசை அவிழ்த்து விடுகிறார், அவன் உங்கள் உயிரைப் பறிப்பதைத் தவிர மற்ற அனைத்தையும் செய்வான். அவன் உங்களைத் துன்பத்தின் படுக்கையில் தள்ளக்கூடும்; அவன் உங்கள் அயலாரை உங்களுக்கு எதிராகத் திருப்பக்கூடும்; அவன் சபையை உங்களுக்கு எதிராகத் திருப்பக்கூடும்; அவனால் ஏறக்குறைய எதையும் செய்ய முடியும், அதைச் செய்வது தேவனுடைய சித்தமாகும். அது நமக்கு பொன்னைவிட மேலானது என்று போதிக்கப்படுகிறது (1 பேதுரு 1:6-7). [9]

சில சமயங்களில், விசுவாசிகள் சோதிக்கப்படுகிறார்கள். சில சமயங்களில் அல்ல; ஒவ்வொரு முறையும்! ஏனெனில், தேவனிடம் வரும் ஒவ்வொரு மகனும் திருத்தப்படவும், சோதிக்கப்படவும், பிள்ளைகளைப் போலப் பயிற்றுவிக்கப்படவும் வேண்டும்.

சோதனைகளையும், புழுதி படிந்த சாலைகளையும், துன்புறுத்தலின் சுட்டெரிக்கும் வெயிலையும் நினைவில் கொள்ளுங்கள், ஆனால் உங்கள் இருதயத்தின் விசுவாசம் அந்தப் பொருளை அச்சில் வார்க்கத் தயாராகும் வரை அடித்து நொறுக்குகிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகள் அவருடைய வார்த்தையின்படியே சரியாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் வாழும் எடுத்துக்காட்டுகளாக இருக்கிறார்கள், மேலும் தேவனுடைய வார்த்தை அவர்கள் மூலமாக வாழ்கிறது. பார்த்தீர்களா? சோதனை உங்களை அசைக்கவும், உங்களை அடிமட்டத்திற்குத் தள்ளவும், நீங்கள் எங்கே நிற்பீர்கள் என்று பார்க்கவும் வருகிறது. தேவனிடம் வரும் ஒவ்வொரு மகனையும் அவர்கள் சோதித்துப் பார்க்கிறார்கள். [6]

அப்போது, தானியேலும் அவனுடைய மூன்று தோழர்களும் அங்கே இருந்தபோது ஒரு சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டதைக் கவனியுங்கள்; ஒரு உண்மையான விசுவாசி, கர்த்தராகிய இயேசுவைத் தன் இரட்சகராக உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, அவன் எத்தகைய நிலையை அடைகிறான் என்பதற்கு

இது ஒரு மிக அழகான உதாரணமாகும். அவன் எப்போதும் சோதனைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறான். சாத்தான் இன்னும் சோதனை செய்யும் தொழிலில் இருக்கிறான். அது உங்களுக்கு உதவுவதற்காக மட்டுமே நிகழ்கிறது. அது உங்கள் நன்மைக்காகவே. " தேவனிடம் வருகிற ஒவ்வொரு மகனும் சோதிக்கப்பட வேண்டும், தண்டிக்கப்பட வேண்டும், சாட்டையடி கொடுக்கப்பட வேண்டும்; " வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு சிறிய அடி, சீர்திருத்தம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தேவன் நமக்கு ஏதேனும் தண்டனையைக் கொடுக்கும்போது, அதை நம்மால் தாங்க முடியாவிட்டால், நாம் முறையற்ற பிள்ளைகளாகி விடுகிறோம், தேவனுடைய பிள்ளைகளாக அல்ல.

இப்போது, பரலோகத்தின் மீது உண்மையாகவே விசுவாசம் கொண்ட ஒரு மனிதன், இங்கே பூமியில் என்ன நடந்தாலும், அவன் தன் விசுவாசத்தை பரலோகத்தின் மீது வைத்திருப்பான். அவனுடைய நண்பர்கள் அவனைக் கைவிடலாம்; அவனுடைய குடும்பத்தினர் அவனைக் கைவிடலாம்; அவனுடைய போதகர் அவனைக் கைவிடலாம்; ஆனால் அவனைக் கைவிடாத ஒருவர் இருக்கிறார்; அது கர்த்தர். உங்கள் மனம் உறுதியாக இருக்கும்போது, எனக்கு அது பிடிக்கும். [10]

நாம் ஒவ்வொருவரும் சோதிக்கப்பட வேண்டும், கர்த்தரின் சாட்டை நம்மீது ஏவப்படுகிறது, நாம் குற்றமற்றவர்கள் போல் தோன்றுகிறோம். கர்த்தர் நாம் குமாரர்கள் என்பதை நிரூபிப்பதற்காகவே அதைச் செய்கிறோம். தண்டனையைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதவர்கள் முறையற்ற பிள்ளைகள், அல்லது தேவனுடைய உண்மையான குமாரர்கள் அல்ல. ஆனால், சாட்டையடியையும், எல்லாம் தவறாகப் போவதையும் தாங்கிக்கொண்டு, நிமிர்ந்து பார்த்து, " ஆண்டவரே, நான் உம்மை நேசிக்கிறேன், " என்று சொல்லக்கூடிய அந்த ஆணும் பெண்ணும்தான் உண்மையானவர். "முடிவுவரை நிலைத்திருப்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான்." (மாத்ரு 13:13). இப்போது, எனக்கு அது மிகவும் பிடித்திருக்கிறது, உங்களுக்கு இல்லையா?

மேலும், உபத்திரவம் பொறுமையை உண்டாக்குகிறது என்றும், பொறுமை நம்பிக்கையை உண்டாக்குகிறது என்றும், நம்பிக்கை வெட்கப்படுத்தாது என்றும் அறிந்திருக்கிறீர்களே. (Rom.5:3-5). இதோ பாருங்கள். பார்த்தீர்களா? "உபத்திரவங்கள் பொறுமையை உண்டாக்குகின்றன." பொறுமையாக இருங்கள். "நம்பிக்கை வெட்கத்தை உண்டாக்குவதில்லை." இன்று நமக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. நமது எல்லா உபத்திரவங்களிலும், அது பலனளிக்கிறது. கர்த்தரின் வருகைக்காகக் காத்திருக்கும்படி, உபத்திரவங்கள் நம்மைப் பொறுமையுள்ளவர்களாக்குகின்றன. [11]

வாழ்க்கையின் மேகமூட்டமான வானமும் புயல்களும் கர்த்தரின் அதிருப்தியின் அடையாளங்கள் அல்ல. பிரகாசமான வானமும் அமைதியான நீரும் கூட அவருடைய அன்புக்கும் அங்கீகாரத்திற்கும் அடையாளங்கள் அல்ல. நம்மில் எவர் மீதான அவருடைய அங்கீகாரமும் பிரியமானவரிடம் மட்டுமே உள்ளது. உலகம் தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே அவர் நம்மீது கொண்டிருந்த அன்பு, நாம் தெரிந்துகொள்ளும்படியானது (எபேசியர் 1:3-7). அவர் நம்மை நேசிக்கிறாரா? ஆம், நேசிக்கிறார். ஆனால் அதை நாம் எப்படி

அறிந்துகொள்வோம்? அவர் அவ்வாறு கூறியதாலும், நம்மை நேசித்ததை வெளிப்படுத்தியதாலும் நாம் அறிந்துகொள்வோம் ; ஏனெனில் அவர் நம்மைத் தம்மிடத்திற்குக் கொண்டுவந்து, தம்முடைய ஆவியை நமக்குக் கொடுத்து, நம்மைப் புத்திரர்போல வைத்தார் (கலாத்தியர் 4:6-7). மேலும் நான் அவருக்கு என் அன்பை எப்படி நிரூபிப்பேன்? அவர் சொன்னதை நம்புவதன் மூலமும், அவர் தமது ஞானத்தால் நிகழ அனுமதிக்கும் சோதனைகளுக்கு மத்தியில் மகிழ்ச்சியுடன் நடந்துகொள்வதன் மூலமும். [12]

சர்வவல்லமையுள்ள கிருபை சர்வவல்லமையுள்ள ஒருவரிடமிருந்து வருகிறது. சர்வவல்லமையுள்ள, அதனால் என்ன செய்ய முடியும்? சர்வவல்லமையுள்ளதால் அது விரும்பியதைச் செய்ய முடியும். இப்பொழுது இதைக் கேளுங்கள். சர்வவல்லமையுள்ள கிருபையை சர்வவல்லமையுள்ள ஒருவரால் மட்டுமே கொடுக்க முடியும். தேவன் சர்வவல்லமையுள்ளவர், எனவே அவரால் சர்வவல்லமையுள்ள கிருபையைக் கொடுக்க முடியும். ஆகையால், சர்வவல்லமையுள்ளவராக இருப்பதால், கிருபை யாரிடமும் கேட்க வேண்டியதில்லை (1 பேதுரு 5:10-11). அது விரும்பியதைச் செய்கிறது. இது எவ்வளவு அற்புதமானது, இல்லையா? அது, "நான் இதைச் செய்யலாமா? அல்லது, நான் இதைச் செய்ய வேண்டுமா? என்னால் முடியுமா? நான் செய்தே ஆக வேண்டுமா? நான் செய்வேனா?" என்று கேட்க வேண்டியதில்லை. அது அதைச் செய்வதில்லை. அது தானாகவே செய்கிறது. கிருபை சர்வவல்லமையுள்ளது; ஆகையால், அவரால் மிகத் தாழ்ந்தவர்களையும் இரட்சிக்க முடியும். அவரால் மிக மோசமானவர்களையும் இரட்சிக்க முடியும். அவரால் மிக அசுத்தமானவர்களையும் இரட்சிக்க முடியும். அவரால் மிக ஒழுக்கமற்றவர்களையும் இரட்சிக்க முடியும். அவரால் மிக நோயுற்றவர்களையும் குணமாக்க முடியும். அல்லேலூயா! [13]

மனிதர்கள் தவறுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்லர், ஆனால் கர்த்தர் அப்படியல்ல. மனிதனே, நீ ஒரு மனிதனைப் பற்றி யோசித்தால், அவன் தவறு செய்வான். ஒருவேளை வேண்டுமென்று இல்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் அவன் அதைச் செய்துவிடுவான். மனிதனிடமிருந்து உங்கள் விசுவாசத்தை அசைத்துப்போடுவதற்காகவே தேவன் அதைச் செய்ய அவரை அனுமதிக்கிறார். நமது விசுவாசம் மனிதனின் ஞானத்தில் அல்ல, இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையில் இருக்கிறது (1 கொரிந்தியர் 2:3-5). ஆபிரகாமின் உண்மையான சந்ததியினர் தங்கள் வாக்குறுதியை அங்கேதான் நம்பியிருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறும்போது மட்டுமே ஆபிரகாமின் சந்ததியாக இருக்க முடியும். பரிசுத்த ஆவியானவர் இல்லாமல் அவர்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததியார் அல்ல. (கலா. 3:7,29). ஆபிரகாமிடம் இருந்த அதே விசுவாசம் விசுவாசியிடமும் வருகிறது. என்ன நடந்தாலும் அல்லது எவ்வளவு முரண்பாடாக இருந்தாலும், விசுவாசி தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்கிறார். [9]

அதில் ஜெர்மனியில் ஒரு படம் இருக்கிறது, அதை அவர்கள் 'மேக நாள்' என்று அழைக்கிறார்கள் என நினைக்கிறேன். நீங்கள் அதிலிருந்து ஒரு பகுதியை விட்டு இறங்கி அதைப் பார்க்கும்போது, ஓ, அது பார்க்க அருவருப்பாக இருக்கிறது;

அதன் மீது விளக்குகள் பிரதிபலிக்கும்போது, கோபமான மேகங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து கொள்வது போலத் தெரிகிறது. மேலும், அந்தப் படம் விளக்குகளைப் பிரதிபலிக்கும் விதத்தில் எடுக்கப்பட்டிருப்பதால், மேகங்கள் நகர்வது போலத் தெரிகிறது; எல்லாவற்றையும் கிழித்து எறிய வரும் ஒரு கோபமான புயல் போல அது காட்சியளிக்கிறது. பிறகு வழிகாட்டி உங்களிடம், "இன்னும் அருகில் நடந்து சென்று, அதையே பார்த்துக் கொண்டிருங்கள்" என்று சொல்கிறார். நீங்கள் அதற்கு மிக அருகில் செல்லும்போது, அது மேகங்கள் அல்ல, அது தேவதூதர்களின் இறக்கைகள் ஒன்றிணைந்து ஆனந்தமாகப் படபடப்பதாகும். இது ஒரு மறைமுகமான ஆசீர்வாதம்.

ஒருவேளை உங்கள் வியாதியோ, அல்லது இங்கு வருவதற்காக நீங்கள் செய்த தியாகமோ, ஒரு மறைமுகமான ஆசீர்வாதமாக இருந்திருக்கலாம். தேவனுடைய தூதர்கள் தங்கள் இறக்கைகளை ஒன்றிணைத்து மகிழ்வதற்காக இங்கே வந்திருக்கிறார்கள், ஏனென்றால், "ஒரு பாவி மனந்திரும்பும்போது பரலோகத்திலுள்ள தூதர்கள் மகிழ்கிறார்கள்" என்று வேதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள். கர்த்தர் சொல்லுகிறார்: இயேசு கிறிஸ்து நேற்றும், இன்றும், என்றும் மாறாதவர் (எபி. 13:8). அவருடைய கிருபை ஒருபோதும் தீர்ந்துபோகாது. உங்கள் இருதயம் விரும்பும் எதையும் உங்களுக்குக் கொடுக்க அவர் சித்தமுள்ளவராக இருக்கிறார். [14]

ஆனால், ஒரு ஓவியம் வரையப்படும்போது, அது புகழின் மண்டபத்திற்குள் செல்வதற்கு முன்பாக, முதலில் விமர்சகர்களின் மண்டபத்தைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். திருச்சபையைப் பற்றிய அந்த ஓவியம் எப்பேர்ப்பட்ட அழகான ஓவியம்! திருச்சபை எப்போதாவது பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, புகழின் மண்டபத்திற்குள் கொண்டு செல்லப்படுவதற்கு முன்பாக, அது இங்கே விமர்சகர்களின் மண்டபத்தைக் கடந்து செல்கிறது. "கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபக்தியோடு வாழ்கிற யாவரும் உபத்திரவப்படுவார்கள்." (2 தீமோ. 3:12). அது விமர்சனத்தைக் கடந்து செல்ல வேண்டும்: விமர்சனம் இல்லையென்றால், மகிமை இல்லை. [15]

உங்களுக்குச் செய்ய ஒரு காரியம் இருக்கிறது. தேவன் உங்களுக்காக ஒரு காரியத்தை வைத்திருக்கிறார். உங்களுக்கு சில மனவேதனைகளும், சில துன்பங்களும், சில ஏமாற்றங்களும் இருக்கலாம், ஆனால் அவற்றை விலக்குவதற்காக நாம் ஜெபிக்கிறோமா? இல்லை. ஆண்டவரே, அவை எதுவாக இருந்தாலும், அவற்றின் வழியே என்னைக் கொண்டுசெல்லும். அது எதுவாக இருந்தாலும், அவற்றிலிருந்து நான் தப்பித்துக்கொள்ள விடாதீர். அவை எனக்காக வைக்கப்பட்டிருந்தால், அவற்றைக் கடந்துசெல்ல எனக்குக் கிருபை தாரும். (சங்கீதம் 34:19). அவ்வளவுதான்." [6]

மேலும், இவ்வுலக மனிதன் ஒருவன், தன் குணநலனுக்காகவும், தன் பெயருக்காகவும், ஒரு தரிசனத்தின் மூலம், பாலத்தில் எதையும் வைப்பதற்கு முன்பாக, அனைத்தும் பரிபூரணமாகச் சோதிக்கப்பட்டுவிட்டன என்று உறுதியாக நம்புவானோ, அப்படியிருக்க, நம்முடைய ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பரலோகத் தந்தை, வேதாகமத்தில் சொல்லப்பட்ட அல்லது எழுதப்பட்ட ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் எவ்வளவு அதிகமாகச் சோதித்திருப்பார்! அவர் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும், ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசியையும் சோதித்தார். தேவனிடம் வரும்

ஒவ்வொரு மகனும் சோதிக்கப்பட வேண்டும். இந்த மாபெரும் நெடுஞ்சாலையில் செல்லும் ஒவ்வொரு பொருளும், ஒவ்வொரு பாறையும், ஒவ்வொரு பொருளும், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் வைக்கப்படுவதற்கு முன்பு சோதிக்கப்பட்டு, திருத்தப்பட வேண்டும். தேவனிடம் வரும் ஒவ்வொரு மகனும் முதலில் சோதிக்கப்பட வேண்டும், விதிவிலக்குகள் இல்லை, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும். ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசியும் அந்த வேதாகமத்தில் எழுதுவதற்கு முன்பு, பரிசுத்த ஆவியானவரால் சோதிக்கப்பட்டார்.

பாலம் கட்டுபவரைப் போலவே... சில நாட்களுக்கு முன்பு, அவர் எல்லாவற்றையும் சோதித்துப் பார்த்ததைப் பற்றிய ஒரு கட்டுரையைப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவரால் கண்டுபிடிக்க முடிந்த சிறந்த மெக்கானிக்குகளை அவர் வரவழைத்தார். சிறந்த கான்கிரீட் ஆட்களை அவர் வரவழைத்தார். தன்னிடம் இருந்தவற்றில் சிறந்ததை ஒன்றிணைப்பதற்காக, அவரால் கண்டுபிடிக்க முடிந்த மிகச் சிறந்தவர்களை அவர் வரவழைத்தார்.

தேவன் தம்முடைய திருச்சபையில் தம்மால் முடிந்த மிகச் சிறந்தவர்களை நியமிக்கிறார் என்று நான் நினைக்கும்போதெல்லாம், என் ஆத்துமா, "தேவனுக்கு அல்லேலூயா" என்று கதறும். தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளை எடுத்து, ஒரு கடுமையான சோதனையால் அவர்களைச் சோதிக்கிறார். பின்னர், அவர்கள் சோதிக்கப்பட்டதால், அவர்களைக் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் வைக்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 12:13). அவர்கள் விசுவாசிக்கிறார்கள். அவர்கள் சோதனைகளைக் கடந்து வந்திருக்கிறார்கள் . அவர்கள் அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் . அவர்கள் அவருடைய சாட்சிகள், மேலும் தாங்கள் பேசுவது என்னவென்று அவர்களுக்குத் தெரியும். இது வெறும் அறிவுசார் கருத்து மட்டுமல்ல. ஆனால் அவர்கள் விலையேறப்பெற்ற பரிசுத்த ஆவியினால் மறுபடியும் பிறந்திருக்கிறார்கள் (யோவான் 1:12-13), மேலும் கல்வாரியை நோக்கி அவர்களுடைய ஆத்துமாக்கள் தீக்கல்லைப் போல நிலைநிறுத்தப்படும் வரை, காலத்தால் சோதிக்கப்பட்டுப் பரீட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆம், அவை காலத்தால் சோதிக்கப்பட்டவை. அவை அவருடைய வல்லமைக்குச் சாட்சிகள். அதன் வழியாக, தேவன் பூமியிலிருந்து மகிமைக்கு ஒரு பாலத்தைக் கட்டுகிறார்; அதனால் வழிப்போக்கன் அந்தப் பெருவழியில் வந்து, காலத்தால் சோதிக்கப்பட்ட பொருட்களாலும், தேவனுடைய வார்த்தையை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்பவர்களாலும், பகலின் குளிர்ச்சியான வேளையில் மரத்தடியில் அமர முடியும். அறிகுறிகள் என்னவாக இருந்தாலும், சூழ்நிலைகள் எப்படி இருந்தாலும், அது ஒரு தடையாக நிற்பதில்லை. கடவுளிடம் காலத்தால் சோதிக்கப்பட்ட சான்றுகள் உள்ளன, அவற்றை அவர் முன்வைக்கிறார்.

இறுதியாக, இந்த மாபெரும் பாலம் கட்டுபவரைப் பற்றி, கட்டிடக் கலைஞர் ஓரமாக நின்றனாண்டு, பல விமர்சகர்களுடன் சேர்ந்து கட்டியவரிடம், "இது ஒருபோதும் நிற்காது" என்று கூறினார்.

ஆக, திருச்சபை ஒருபோதும் எழுச்சி பெறாது என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆக, அற்புதங்களின் நாட்கள் முடிந்துவிட்டன என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆக, பழங்கால மதத்தை இனிமேலும் அனுபவிக்க முடியாது என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், ஓ, அந்த மனிதன் அந்தப் பொருட்களையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்தபோது, அவன் தோண்டினான்; அவன் ஊதுகருவிகளைப் பெற்று, அந்தச்

சேற்றுமணல் படுகைகளை ஊதி அகற்றினான். அவன் நீருக்கு அடியில் நூற்றுக்கணக்கான அடி ஆழத்திற்குச் சென்று, அந்த நகரும் மணலை ஊதி அகற்றும் வரை, கடலின் அடியில் உள்ள பாறையில் இந்தக் கான்கிரீட்டை நிலைநிறுத்தும் வரை சென்றான். ஓ, ஆம், அதற்கு ஒரு விலை இருந்தது. மேலும், பெறுவதற்குத் தகுதியான எதற்கும் ஒரு விலை உண்டு. இந்த இரட்சிப்பு எவ்வளவு பெரியது, என்னவொரு பெரிய விலை.

ஆனால் அவர் இறுதியாக நகரும் மணல்களுக்கு அடியில் இறங்கினார். மேலும் தேவன் கிறிஸ்தவர்களை எடுத்து அவர்களைச் சோதித்து, சோதித்து, அவர்களைத் தட்டிவிட்டு, தட்டிவிட்டு, தட்டிவிட்டு, இறுதியாக ஒரு நாள் அவர் உறுதியான பாறைக்கு இறங்கி வரும் வரை அவர்களைத் தட்டிவிட்டார். சில மனிதர்கள் கைகுலுக்குவது, சபையில் சேருவது, சில முறை தெளிக்கப்படுவது, அல்லது ஞானஸ்நானம் பெறுவது போன்ற இந்த சிறிய, உறுதியற்ற அனுபவத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். மேலும் அவர் நகரும் மணல்கள் அனைத்தையும் கழுவி, கிறிஸ்து இயேசுவாகிய பாறையில் நங்கூரமிடப்படும் வரை பின்வாங்குகிறார். சித்திரவதையின் எல்லா பிசாசுகளாலும் அவரை அசைக்க முடியாது. [16]

இப்பொழுது, தேவன் மனிதர்களைச் சோதிப்பதில்லை, ஆனால் தேவன் மனிதர்களைச் சோதித்துப் பார்க்கிறார் (யாக்கோபு 1:1315). தேவன் உங்களைச் சோதிக்க முடியாது, ஆனால் தேவன் உங்களைப் பரீட்சிக்க முடியும். மேலும், தேவனிடம் வரும் ஒவ்வொரு மகனும், மகனாக ஆவதற்கு முன்பாக, சோதிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது பிள்ளைக்குரிய பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். நாம் தண்டனையைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாவிட்டால், நாம் முறையற்ற பிள்ளைகளாகி விடுகிறோம், தேவனுடைய பிள்ளைகளாக ஆவதில்லை என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. ஏனெனில், தேவனுடைய பிள்ளை தேவனால் பிறக்கிறான், மேலும் தேவனால் பிறந்த ஒரு பிள்ளை, எந்த இடத்திலும், எந்த நேரத்திலும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் சோதனையைத் தாங்கிக்கொள்வான். தேவனால் பிறந்தவன் பாவம் செய்வதில்லை (1 யோவான் 3:9). [17]

குறிப்பு:

- [1] “தெய்வீக குணமளித்தலுக்கான அறிவுரை” (51-0501), பத்தி. E11
- [2] “இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது” (56-0129), பத்தி. E9
- [3] “பாறையிலிருந்து எப்போதும் இருக்கும் நீர்” (61-0723M), பத்தி. 68-69
- [4] “சாலமோனை விட பெரியவர் இங்கே இருக்கிறார்” (62-0725), பத்தி. E30
- [5] “தி ஈவினிங் மெசஞ்சர்” (63-0116), பத்தி. 50
- [6] “மூன்று வகையான விசுவாசிகள்” (63-1124E), பத்தி. 100-104, 118
- [7] “ஷாலோம்” (64-0119), பத்தி. 237-238
- [8] “தி “லவோதிக்கேயா சபை” எஜ்”, பக்கம். 354
- [9] “எதிரியின் வாயில்களைக் கைப்பற்றுதல்” (59-1108), பத்தி. 32, 35
- [10] “புறஜூரியார் காலத்தின் தொடக்கமும் முடிவும்” (55-0109E), பத்தி. E9
- [11] “ஜூபிலி ஆண்டு” (54-1003E), பத்தி. 35-38
- [12] “தி “ஸ்மிர்னா சபை”, பக்கம் 118
- [13] “கிருபையின் செய்தி” (61-0827), பத்தி. 130
- [14] “எவியாவும் உணவு காணிக்கையும்” (60-0310), பத்தி. 103-104
- [15] “இதோ நான் வாசலில் நின்று தட்டுகிறேன்” (58-0617), பத்தி. E13
- [16] “இதயத்திலிருந்து நம்புங்கள்” (57-0623), பத்தி. 22-25
- [17] “கர்த்தர் அவருடைய வார்த்தையில்” (57-0323), பத்தி. E14

Spiritual Building-Stone No. 1 (new 2010) from the Revealed Word of this hour, compiled by: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömburg, Germany.

www.biblebelievers.de, Fax: (+49) 72 35 33 06

வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் நேரான ஒரு செய்தியுடன் ஒருவர் வருகிறார். மேலும் விரைவான பணி பூமியைச் சுற்றி வரும். தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வித்தும் அதைக் கேட்கும் வரை அந்த விதைகள் செய்தித்தாள்களிலும், வாசிப்புப் பொருட்களிலும் பரவும்.

[திர்க்கத்தரிசு நடத்தை-ஒழுங்கு-போதனை“ பக்கம் 724]

Translated by: Mr. Jayanatha Anbarasu

Tamil Editor:

Pastor W.S. Vedha,

Spiritual Building – Stone Ministry,

Post Box: 54,

Pollachi 642001.

Message By: Pastor Gerd Rodewald